

РЕШЕНИЕ

№ 1029

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8173** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.172, ал.5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Й. Б., чрез адв. С. П. срещу наложената ѝ на 04.08.2023г. от В. Д. Д. – служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД ПАМ - принудително преместване на пътно превозно средство – МПС с рег. [рег.номер на МПС] , приложена на 04.08.2023 г.

Твърди се в жалбата, че ПАМ е незаконосъобразна, тъй като са нарушени материалните и процесуалните правила, а посоченото нарушение не е извършено. Жалбоподателката твърди, че притежава карта за паркиране за хора с трайни увреждания серия А-2022, сериен № 88038, валидна до 01.12.2025г., даваща право на собственика ѝ да използва място за преференциално паркиране на пътни превозни средства, превозващи хора с трайни увреждания на обозначените за това места, във връзка с което е паркирала автомобила на съответното инвалидно място, като е поставил на предната част на превозното средство гореописаната карта. Въпреки това, паркираното от нея МПС е било преместено на наказателен паркинг, за което се е наложило да заплати и съответната такса.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. П., която поддържа жалбата, претендира присъждана на направените разноски. Представя писмена защита.

Ответникът – В. Д. Д. – служител на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД не се явява лично, представлява се от адв. Г., която оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена, претендира направените разноски по списък.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.08.2023г. автомобилът на жалбоподателката марка Волво с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на [улица] срещу № 6 на специално обозначено място за паркиране на лица с увреждания. Автомобилът имал поставена карта за преференциално паркиране, но същата е била поставена в автомобила на място, от което служителите на ЦГМ не са могли да извършат проверка за нейната валидност, поради което бил преместен принудително.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на ЦГМ ЕАД Н. Х. К. – служител В ЦГМ. Същият разказва, че на посочената дата бил на работа, където установил паркиран процесния автомобил. Действително е имало поставен инвалиден талон, на който обаче не са се виждали номера на талона и до кога е валиден.

В с.з. на 22.01.2023г. е разпитан и съпругът на жалбоподателката Р. Ж. Б., който заявява, че жалбоподателката е лице с увреждане и обяснява как и по какъв начин са освободили МПС-то от наказателния паркинг пред гара П..

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

ПАМ е наложена от служител на „ЦГМ“ ЕАД, осъществяват функциите си на контролор в изпълнение на Наредба за организацията на движението на територията на Столична община /НОДТСО/, и в изпълнение на Заповед № РД-09-108/30.09.2022г. на Изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД .

Съгласно чл. 120 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС може да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от ЗДВП.

Съгласно чл. 167, ал.2, т.2 от Закона за движение по пътищата със Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022г. на Кмета на СО, за служба за контрол в СО е определен „Център за градска мобилност“ ЕАД. Именно „ЦГМ“ ЕАД има правомощието на територията на СО да използва техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство

Съгласно приложената на л. 25 от делото Заповед № РД-09-108/30.09.2022г. на Изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД , издадена въз основа на Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022г., издалият разпореждането за преместване на автомобила осъществява функции на инспектор „Контрол паркиране“ към „ЦГМ“ ЕАД. Предвид изложеното, съдът счита, че разпореждането за прилагане на ПАМ изхожда от материално компетентно лице. Наредбата не предвижда форма за издаденото разпореждане за преместване на автомобила, поради което съдът не констатира процесуални нарушения при издаването му.

Тъй като за наложената ПАМ не е издадена писмена мотивирана заповед, каквато се изисква по чл. 172, ал.1 от ЗДвП (Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица), а е наложена с устно разпореждане, същата се явява ПАМ с правно основание чл. 171, ал.1, т.5, б. "б" ЗДвП. Съгласно чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач се налага, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В случая, макар и в автомобила да е била поставена карта за преференциално паркиране, предвид невъзможността за идентификация на същата, принудителното преместване на автомобила е наложено поради нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП, съгласно който паркирането е забранено на места, определени за хора с трайни увреждания. Според §1, т. 5 от НОДТСО неправомерно е паркиране на специално обозначено място за ППС, превозващи хора с увреждане при: паркиране без карта за преференциално паркиране на място за ППС, превозващи хора с увреждания; паркиране с невалидна карта за преференциално паркиране на място за ППС, превозващи хора с увреждания; паркиране на място за ППС, превозващи хора с увреждания в отсъствие на правоимащото лице; паркиране на място за ППС, превозващо хора с увреждания без талон.

Според чл. 120 от Наредба № 18 от 23 Ю. 2001г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци пътен знак Д21 "Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания" се използва за сигнализиране на място, предназначено за паркиране само на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания. Пътният знак се поставя самостоятелно. Съгласно чл. 10, ал.1 от цитираната наредба пътният знак е валиден за цялата широчина на всички пътни ленти, предназначени за движение в посока, срещуположна на лицевата страна на знака. В случая, поради конкретния вид на знака, същият важи за всички пътни ленти в посока срещуположна на лицевата му страна, непосредствено след знака на разстояние толкова, колкото да може да се паркира един автомобил.

В Наредба № 2 от 17 януари 2001г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка чл. 40, ал.1, т. 3 предвижда, че символите с международно значение съгласно приложение № 22 се използват за пояснение и допълнение на други видове пътна маркировка. Пътната маркировка "Начупена линия" М14 може да се използва съвместно със международния символ за достъпност - за обозначаване на паркоместа за автомобили на хора с увреждания. Следователно маркировката върху пътното платно на символа за обозначаване на паркоместа за автомобили на хора с увреждания служи единствено за пояснение и допълнение към основната пътна маркировка.

В случая от приложения снимков материал безспорно се установява и не се спори по делото, наличието на място обозначено с неподвижен пътен знак Д21 – инвалид, табела с текст: 1 място и стрелка указваща началото на действието, а именно вляво от неподвижния знак, разрешено паркиране до 4 часа и допълнителна табела Т17, указваща, че нарушителите се отстраняват принудително. От изявленията на

жалбоподателката в жалбата, свидетелските показания и снимковия материал е видно, че репатрираният автомобил, собственост на Б. е паркиран непосредствено пред неподвижния пътен знак, като независимо от позицията на заснемане се установява ясно местоположението му влясно от пътния знак. Действително, видно и от снимковия материал по делото, на предното стъкло на автомобила е била поставена карта за паркиране за хора с трайни увреждания, но е видно още, че същата е била неправилно поставена по начин, който не позволява проверка нито на името на ползвателя, нито датата на валидност, в нарушение на задължението по чл.95 НОДТСО, записано и в самата карта, че „при употреба картата се поставя в предната част на превозното средство така, че лицевата ѝ част да се вижда изцяло с цел проверка“.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че в процесния случай са осъществени предпоставките по 171, т. 5, б. "б", предл. първо от ЗДвП, при което законът предвижда прилагане на ПАМ, а именно – автомобилът е бил паркиран в нарушение на правилата за движение на място, обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. С оглед изхода на спора на ответната страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение на адв. Г. в размер на 1 000 лв., съгласно приложения в с.з. списък на разноските.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Й. Б., чрез адв. С. П. срещу наложената ѝ на 04.08.2023г. от В. Д. Д. – служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД ПАМ, - принудително преместване на пътно превозно средство – МПС с рег. [рег.номер на МПС], от място определено за хора с трайни увреждания.

ОСЪЖДА В. Й. Б. да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД сумата в размер на 1 000 лв. , разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: